

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL CIOCANA

mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, nr. 24/1,
Republica Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 333 665; (022) 337 520
e-mail: jci@justice.md

*Sediu specializat în examinarea cauzelor cu privire la activitatea
judecătorului de instrucție și în materie contravențională*

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
CIOCANA COURT OFFICE

Chisinau city, Mihail Sadoveanu street, nr. 24/1,
Republic of Moldova, MD-2044,
tel./fax (+373 22) 333 665; (022) 337 520
e-mail: jci@justice.md

*The Court Office specialized in the examination of the cases concerning
the activity of the investigative judge and in contraventional matters*

Curtea Constituțională

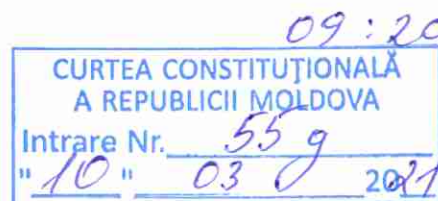
Strada Alexandru Lăpușneanu 28, Chișinău
MD 2004

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, vă remite Curții Constituționale încheierea nr.16-160/2021 din 25.02.2021 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza Neguța Andrei Chiril si Sesizarea prezentată în conformitate cu articolul 25 lit.c din legea nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.1 lit c si 39 di Codul Juridictiei Constitutionale nr.502-XIII din 16 iunie 1995, spre examinare conform competenței.

Anexe: Încheierea nr.16-160/21 – pe 03 file.

Sesizarea prezentată în conformitate cu articolul 25 lit.c din legea nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.1 lit c si 39 di Codul Juridictiei Constitutionale nr.502-XIII din 16 iunie 1995 – pe 95 file

Judecator, Maria Terteia

Executor: Elena Tărăcilă
068159155

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. c) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie
1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(I) lit. c) și 39 din Codul
Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire Nicoară

2. Prenume Vasile

3. Funcția Avocat BAA „Pro Dreptate”

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității a sintagmei „sau de către procuror, organul de urmărire penală” în contextul textului „*alte circumstanțe esențiale*” din art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) și 188 alin. (2) din Codul de procedură penală prin prisma prevederilor articolelor 1 alin. (3); 25 care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege.

III – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

13. La data de 06.12.2020, ofițerul de urmărire penală al Serviciului Vamal a dispus pornirea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020869085, conform semnelor componente infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal, pe faptul tentativei de contrabandă cu substanțe anabolizante transportate cu unitatea de transport ce aparține Ambasadei Republicii Moldova în Federația Rusă.

14. La data de 06.12.2020, organul de urmărire penală l-a audiat în calitate de bănuیت pe conducătorul mijlocului de transport, acesta negând implicarea cet. Neguța Andrei în comiterea infracțiunii. Circumstanțele invocate de bănuیت exclud faptul, că Neguța Andrei a cunoscut, cel puțin, despre transportarea substanțelor anabolizante.

15. La 28.12.2020, cetățeanul Neguța Andrei s-a prezentat benevol de organul la urmărire penală. La ora 09:05 min. persoana a fost reținută.

16. Abia după ce a fost reținut, la 28.12.2020, în intervalul de timp 09:30 min.- 11:30 min., Neguța Andrei a fost audiat, negând implicarea sa în comiterea infracțiunii, informând amănunțit organul de urmărire penală despre circumstanțele care îi sunt cunoscute.

17. În baza ordonanței din 29.12.2020, cetățeanul Neguța Andrei a fost acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 27, 248 alin. (5) lit. b) și c) din Codul penal, reproșându-i-se că i-ar fi dat indicații conducătorului mijlocului de transport „*de a accepta preluarea din Republica Moldova și transmiterea produselor anabolizante în Federația Rusă*”, elemente faptice negate categoric de persoana care a transportat produsele (pct. 14 supra).

18. La data de 30.12.2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a admis parțial demersul procurorului dispunând aplicarea în privința persoanei acuzate a măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

19. La data de 12.01.2021, Curtea de Apel Chișinău a emis o decizie prin care a admis recursul procurorului, a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30.12.2020 și a pronunțat o nouă soluție privind admiterea în totalitate a demersului procurorului și aplicarea în privința cetățeanului Neguța Andrei a măsurii sub formă de arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, pe un termen de 30 de zile.

20. La data de 12.01.2021, în baza dispozitivului deciziei instanței de recurs, cetățeanul Neguța Andrei a fost reținut de reprezentantul organului de urmărire penală, fără a cunoaște motivele reținute de instanța de judecată în vederea plasării în detenție.

21. După ce procurorul a înaintat un demers privind prelungirea termenului măsurii preventive, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților decizia motivată. La caz, instanța de recurs nu a invocat prezența faptelor sau a informațiilor de natură a convinge un observator obiectiv că persoana a putut comite infracțiunea. Instanța a invocat un argument, care explică numărul mare de condamnări la CtEDO, după cum urmează: „... se reține că situația învinutului ... întrunește cerințele art. 5 & 1 lit. c) CEDO, deoarece legea internă (art. 175, 176, 186 și 188 din Codul de procedură penală) permite aplicarea acestei măsuri preventive în asemenea cazuri”. Aceeași instanță a aplicat prevederile art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP, care prevede că la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective se ia în considerare „*alte circumstanțe esențiale prezentate de ... procuror, organul de urmărire*

penală” (pct. 40 din decizie). Se pare, că la categoria *circumstanțelor esențiale*, instanța de judecată a atribuit, printre altele, următoarele aspecte „*la moment, de către organul de urmărire penală nu au fost stabilite toate circumstanțele ce vizează infracțiunea*”; „*... fapta prejudiciabilă fiind comisă de mai multe persoane, ce relevă caracter complex al cauzei penale și generează suspiciuni că învinuitul ar putea intra în contact cu persoanele implicate*” (pct. 55 din decizie).

22. La data de 21.01.2021, Procurorul a înaintat un demers privind prelungirea termenului măsurii preventive. Încercând să justifice „*caracterul rezonabil al bănuielii*”, transcriind conținutul demersului precedent, procurorul a invocat doar următoarele:

„*Circumstanțele concrete ce stau la baza motivelor rezonabile de învinuire:*

În privința învinuitului există bănuieli rezonabile și verosimile de comiterea infracțiunii imputate, condiție respectată conform prevederilor art. 176 Cod de procedură penală. **Caracterul verosimil al învinuirii se probează prin materialele anexate la demers**”.

23. În context notăm, că partea apărării nu înțelege până în prezent esența „*faptelor*” sau a „*informațiilor*” avute în vedere de procuror, indiferent dacă acestea se referă la „*bănuieli rezonabile*” sau la „*caracterul verosimil al învinuirii*” (a se vedea pct. 22 supra).

24. La data de 26.01.2021, Judecătoria Chișinău, sed. Ciocana a emis o încheiere prin care a admis parțial demersul procurorului, a dispus înlocuirea măsurii de constrângere din arest preventiv în arest la domiciliu. Concomitent, instanța a dispus prelungirea termenului măsurii preventive cu 30 de zile.

25. Motivându-și soluția, în partea ce ține de argumentele apărării privind lipsa probelor ce ar justifica existența unor fapte sau a unor informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana în cauză a putut comite infracțiunea pentru care este arestată, argument bazat pe garanțiile oferite de art. 5 alin. 1 lit. c) din Convenție, instanța a invocat că „*... acestea țin de aprecierea probelor, iar judecătorul de instrucție la examinarea chestiunii de aplicare a arestului preventiv, verifică întrunirea condițiilor invocate de procuror, prezența riscurilor susținute de partea învinuirii, precum și prezența bănuielii rezonabile*”. Se pare, că persoana a fost plasată în arest doar în baza unor „*circumstanțe esențiale*” în sensul art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP.

26. Apărătorul învinuitului și procurorul au contestat cu recurs încheierea judecătorului de instrucție. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.02.2021, ambele recursuri au fost respinse ca fiind nefondate. Motivându-și soluția, instanța de recurs a invocat:

„**Colegiul penal a reținut că la materialele prezentate lipsesc careva dovezi ce ar confirma cu certitudine presupunerile acuzării, precum că învinuitul se va eschiva de la organul de urmărire penală, va împiedica la stabilirea adevărului în procesul penal, va influența martorii și complicii la eventuala infracțiune și se va eschiva de la OUP**” (pct. 47 din decizie).

27. Aceeași stare a lucrurilor a fost reiterată de mai multe ori de către instanța de recurs (a se vedea pct. 57; 59; 64 din decizie). Respectiv, persoana a fost plasată în detenție în lipsa temeiurilor expres prevăzute de lege.

28. În același timp, pentru a justifica plasarea persoanei în arest la domiciliu, instanța de recurs a reținut unele „*circumstanțe esențiale*” (în contextul prevederilor art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP), cum ar fi: „*urmărirea penală în cauza dată este în desfășurare*” (pct. 59 din decizie) sau că măsura respectivă „*va oferi posibilitatea organului de urmărire penală pentru a efectua toate acțiunile de urmărire penală în vederea acumulării probelor*” (pct. 58 din decizie).

29. În același timp, ca și judecătorul de instrucție, instanța de recurs nu a analizat și nici nu a invocat careva „*probe*” sau careva înscrisuri anexate de procuror la demersul privind prelungirea măsurii preventive care ar confirma existența unor bănuieli legitime, plauzibile, verosimile, capabile să justifice măsura. Se pare, că persoana a fost plasată în arest doar în baza „*altor circumstanțe esențiale prezentate de către procuror*” (în sensul art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP).

30. În perioada în care învinuitul s-a aflat în arest, organul de urmărire penală a efectuat mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv confruntări. Toate aceste acțiuni au dus la administrarea probelor, care denotă că învinuitul nici nu putea să presupună despre pregătirea sau comiterea infracțiunii. Aceasta, în situația în care, latura subiectivă a infracțiunii de contrabandă se caracterizează prin vinovăție în forma **intenției directe**. În orice caz, procurorul nu a prezentat

5

instanțelor de judecată elemente de fapt ce ar justifica existența unor bănuieli legitime, plauzibile, verosimile privind comiterea de către Neguța Andrei a faptei incriminate.

31. Contrar celor enunțate, procurorul a solicitat prelungirea măsurii preventive. Demersul înaintat instanței de judecată reprezintă o transcriere a demersurilor sale anterioare. Procurorul a invocat prevederile art. 176 alin. (3) (*inclusiv pct. 8*) CPP, indicând și temeiul: „*organului de urmărire penală la momentul de față nu-i sunt cunoscute toate circumstanțele care au contribuit la comiterea infracțiunii*”, motiv irelevant în contextul Hotărârii CtEDO din 18.02.2021 în cauza Azizov și Novruzlu vs. Azeirbadjan (*a se vedea pct. 42*), dar care ar reprezenta „*circumstanțe excepționale*” în viziunea procurorului. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată la etapa examinării demersului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu. La această etapă, conform prevederilor art. 188 alin. (2) coroborat art. 186 alin. (4) CPP, instanța de judecată urmează să stabilească dacă temeiurile reținute la aplicarea măsurii preventive și-au păstrat actualitatea.

32. Autorul prezentei sesizări își sprijină argumentarea și își întemeiază solicitarea pe următoarele prevederi legislative și jurisprudențiale:

1) Prevederile relevante ale Constituției RM:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„ (...)

(3) *Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sânt garantate*”.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale*”.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) *Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.*

(2) *Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative*”.

Articolul 25

Libertatea individuală și siguranța persoanei

„(1) *Libertatea individuală și siguranța persoanei sânt inviolabile.*

(2) *Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sânt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.*

(...)

(5) *Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.*

(6) *Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut*”.

2) Jurisprudența Curții Constituționale a RM

Prevederile relevante ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016

„64. ... Curtea reține că soluționarea unui litigiu nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale.

71. Astfel, excepția de neconstituționalitate reprezintă o acțiune procesuală de apărare, prin care Curtea Constituțională este sesizată asupra neconcordanței cu prevederile Constituției a unor dispoziții legale aplicabile în cauza dedusă instanței de judecată.

79. Astfel, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate.

80. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitate sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legislative cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

Prevederile relevante ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23.02.2016

„49. Curtea reiterează că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor ...

50. Articolul 25 din Constituție garantează principiul inviolabilității libertății individuale și a siguranței persoanei, potrivit căruia nimeni nu poate fi reținut și arestat decât în cazurile și modul prevăzute de lege.

51. Același principiu este consacrat și de actele internaționale în domeniul drepturilor omului la care Republica Moldova este parte.

52. Astfel, potrivit articolului 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, „orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea sa”, iar articolul 9 prevede că „nimeni nu poate fi arestat, deținut sau exilat în mod arbitrar”.

56. Scopul urmărit prin prevederile constituționale și ale actelor internaționale menționate este evitarea detențiilor arbitrare și a celor prea lungi (Lukanov v. Bulgaria, 20 martie 1997, Rapoarte 1997 II, § 41 ...). De aceea orice privare de libertate, oricât de scurtă, trebuie să fie justificată. Justificarea măsurii trebuie să fie convingătoare și temeinică. Lipsa motivării sau motivarea superficială face ca arestarea sau prelungirea ei să fie nelegală.

57. Constituie lipsire de libertate atât reținerea (Străisteanu și alții v. Moldova, nr. 4834/06, §§ 85-88, 7 aprilie 2009), cât și arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu (Mancini v. Italia, nr. 44955/98)”

Prevederile relevante ale Hotărârii Curții Constituționale nr. 27 din 30.10.2018

„63. ... în conformitate cu articolul 5 § 1 din Convenția Europeană, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță.

64. Prin garantarea „dreptului la libertate”, articolul 5 § 1 din Convenție se referă la libertatea fizică a persoanei (Creangă v. România [MC], 23 februarie 2012, § 84).

65. Scopul principal al dispozițiilor citate este de a proteja persoana împotriva unei lipsiri arbitrare sau nejustificate de libertate (McKay v. Regatul Unit [MC], 3 octombrie 2006, § 30).

68. O persoană poate fi plasată în detenție doar atunci când bănuiala comiterii unei infracțiuni de către aceasta este coroborată cu existența motivelor justificative. Aceleași sunt concluziile Recomandării nr. (2006) 13 privind arestul preventiv, condițiile în care acesta se execută și măsurile de protecție împotriva abuzului, adoptate de Comitetul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei la 27 septembrie 2006, la cea de-a 974-a reuniune a delegațiilor de miniștri.

71. Orice privare de libertate nu trebuie doar să se bazeze pe una dintre excepțiile enunțate la literalele a)-f) ale articolului 5 § 1 din Convenția Europeană, ci trebuie să fie și „legală”. Atunci când se pune în discuție „legalitatea” detenției, inclusiv problema respectării „căilor legale”, Convenția Europeană face trimitere la legislația națională. Ea impune în primul rând ca orice arestare sau detenție să aibă o bază legală în dreptul intern, însă privește și calitatea legislației (a se vedea Del Río Prada v. Spania ...)

72. „Calitatea legii” presupune ca legea națională care autorizează privarea de libertate să fie suficient de accesibilă, precisă și previzibilă în aplicarea sa, pentru a evita orice risc de arbitrar.

73. Criteriul „legalității” presupune ca orice lege să fie suficient de precisă pentru a-i permite persoanei – în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită acțiune (a se vedea M. v. Germania, 17 decembrie 2009, § 90; și Oshurko v. Ucraina, 8 septembrie 2011, § 98). Atunci când se pune în discuție privarea de libertate, este esențial ca legislația internă să definească de o manieră clară

condițiile detenției (a se vedea Creangă v. România [MC], 23 februarie 2012, § 120).

74. Cerința legalității nu este îndeplinită prin simpla respectare a dreptului intern relevant; trebuie ca dreptul intern să se conformeze el însuși Constituției și Convenției Europene, inclusiv principiilor generale enunțate sau presupuse de acestea (a se vedea Plesó v. Ungaria, 2 octombrie 2012, § 59).

91. Dincolo de acest fapt, în general, articolul 5 § 1 din Convenția Europeană conține o listă exhaustivă a motivelor permise pentru privarea de libertate, prevăzute la literele (a)-(f), iar nicio privare de libertate nu va fi legală decât dacă se va încadra în unul din aceste motive (e.g. a se vedea M. v. Germania, 17 decembrie 2009, § 86; Creangă v. România [MC], 23 februarie 2012, § 120...).

3) Prevederi relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare CEDO)

Articolul 5 Dreptul la libertate și la siguranță

„1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale:

- a) dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;
- b) dacă a făcut obiectul unei arestări sau al unei dețineri legale pentru nesupunerea la o hotărâre pronunțată, conform legii, de către un tribunal ori în vederea garantării executării unei obligații prevăzute de lege;
- c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia ...”.

4) Prevederi relevante ale Codului de procedură penală

Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod

„Termenii și expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înțeles, dacă nu este o mențiune deosebită:

(...)

4³) bănuială rezonabilă – suspiciune care rezultă din existența unor fapte și/sau informații care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis ori se pregătește comiterea unei infracțiuni imputabile unei anumite ori anumitor persoane și că nu există alte fapte și/sau informații care înlătură caracterul penal al faptei ori dovedesc neimplicarea persoanei ...”.

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

„(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(...)

(8) Hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sânt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată”.

Articolul 10. Respectarea drepturilor, libertăților și demnității umane

„(1) Toate organele și persoanele participante la procesul penal sânt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei.

(2) Limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrângere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod”.

Articolul 11. Inviolabilitatea persoanei

„(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sânt inviolabile.

(2) Nimeni nu poate fi reținut și arestat decât în cazurile și în modul stabilit de prezentul cod (...).”.

Articolul 176. Temeiurile pentru aplicarea măsurilor preventive

„(1) Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănușitul, învinutul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului

în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

(...)

(3) La soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor aprecia și vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare:

(...)

8) alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuț, învinut, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

(...)”.

Articolul 185. Arestarea preventivă

„(…)

(2) Arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile și în condițiile prevăzute în art.176 ...”.

Articolul 186. Termenul ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

„(…)

(9) Prolungirea termenului de arest preventiv se dispune cu respectarea condițiilor stabilite de prezentul cod pentru aplicarea inițială a măsurii de arest preventiv. Suplimentar, la soluționarea demersului privind prelungirea termenului de arest preventiv, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată are obligația să examineze dacă, pentru înlăturarea riscurilor ce au determinat aplicarea măsurii de arest preventiv, este suficientă aplicarea altor măsuri preventive neprivative de libertate și dacă există sau nu temeiuri relevante și suficiente pentru prelungirea măsurii de arest preventiv”.

Articolul 188. Arestarea la domiciliu

„(1) Arestarea la domiciliu constă în izolarea învinutului, inculpatului de societate în locuința acestuia, cu stabilirea anumitor restricții.

(2) Arestarea la domiciliu se aplică față de învinut, inculpat în baza hotărârii judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată în modul prevăzut în art.185 și 186, în condițiile care permit aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, însă izolarea lui totală nu este rațională în legătură cu vârsta, starea sănătății, starea familială sau cu alte împrejurări.

(...)”.

Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinut a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinutului

„(1) ... În demersul procurorului se indică fapta care face obiectul învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, circumstanțele, însoțite de probe pertinente, din care rezultă bănuțala rezonabilă că învinutul a săvârșit fapta, circumstanțele care justifică insuficiența altor măsuri preventive, motivele, temeiurile și necesitatea de aplicare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, 185 și 186, argumentele și circumstanțele de fapt și lista probelor în susținerea demersului, precum și faptul că învinutului i s-au explicat consecințele generate de încălcarea măsurii preventive. La demers se anexează toate materialele și probele care confirmă sau infirmă insuficiența altor măsuri preventive, temeiurile de aplicare a arestării preventive și a arestării la domiciliu.

(...)”.

33. În raport cu cele invocate supra, scoatem în evidență că articolul 25 din Constituție garantează principiul inviolabilității libertății individuale și a siguranței persoanei, potrivit căruia nimeni nu poate fi reținut și arestat decât în cazurile și modul prevăzut de lege. Același principiu este consacrat și de actele internaționale în domeniul drepturilor omului la care Republica Moldova este parte. Astfel, potrivit art. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, „orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la siguranța sa”, iar art. 9 prevede că „nimeni nu poate fi arestat, deținut sau exilat în mod arbitrar” (a se vedea inclusiv & 50-52 din HCC nr. 23 din 23.02.2016).

34. În conformitate cu art. 5 & 1 CEDO, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Orice privare de libertate nu trebuie doar să se bazeze pe una dintre excepțiile enunțate la

9

literale a)-f) ale art. 5 & 1 CEDO, ci trebuie să fie și „legală”. Atunci când se pune în discuție „legalitatea” detenției, inclusiv problema respectării „căilor legale”, Convenția Europeană face trimitere la legislația națională. Ea impune în primul rând ca orice arestare sau detenție să aibă o bază legală în dreptul intern, însă privește și calitatea legislației, aspect ce presupune ca **legea națională care autorizează privarea de libertate să fie suficient de accesibilă, precisă și previzibilă în aplicarea sa, pentru a evita orice risc de arbitrar**. Atunci când se pune în discuție privarea de libertate, este esențial ca legislația internă să definească de o manieră clară condițiile detenției (*a se vedea Creangă vs. România, hotărârea din 23.02.2012, & 120*). Articolul 5 & 1 din Convenția Europeană conține o listă exhaustivă a motivelor permise pentru privarea de libertate, prevăzute la literale a)-f), iar **nici o privare de libertate nu va fi legală decât dacă se va încadra în unul din aceste motive** (*a se vedea inclusiv && 71-74, 94 din HCC nr. 27 din 30.10.2018*).

35. Potrivit cadrului legal național, arestarea preventivă a persoanei are loc în cazurile și modul prevăzute de art. 185 CPP, iar arestarea la domiciliu conform art. 188 CPP.

36. În sensul prevederilor art. 185 alin. (2) CPP, **arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 176**. În același timp, potrivit art. 188 alin. (2) CPP, arestarea la domiciliu se aplică în modul prevăzut în art. 185 și 186.

37. În așa mod, privarea de libertate a persoanei, fie că se pune în aplicare arestul preventiv sau arestul la domiciliu, poate avea loc în condițiile reglementate de art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP, așa după cum s-a întâmplat în speță (*a se vedea pct. 21, 27 supra*).

38. Potrivit art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) , 188 alin. (2) CPP, la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive se ia în considerare și „**alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuț, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală**”.

39. În partea ce ține de sintagma „**alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuț, învinuit, inculpat**”, din textul art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP, nu există careva probleme de „calitate a legii”. Această sintagmă are menirea să asigure efectiv „**dreptul la libertate**” în sensul art. 5 CEDO.

40. În același timp, sintagma „**sau de procuror, organul de urmărire penală**” în contextul textului „**alte circumstanțe esențiale**” din art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP, care urmează a fi luate în calcul la soluționarea chestiunii privind plasarea persoanei în detenție, nu corespunde criteriilor de calitate a legii, situație incompatibilă cu art. 1 alin. (3), 25 din Constituție care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege.

41. **Prevederile legale criticate constituie o sursă de incertitudine juridică, din cauza caracterului său foarte general, fără limite clare, ceea ce lasă loc pentru lipsiri arbitrare sau nejustificate de libertate.**

42. Prevederile legale criticate contravin art. 5 & 1 CEDO coroborat art. 25 din Constituție, care stabilesc o listă exhaustivă a motivelor permise pentru privarea de libertate (*& 91 din HCC nr. 27 din 30.10.2018; cauza Creangă vs. România, Hotărârea CtEDO din 23.02.2012, & 120*). În consecință, instanțele naționale, ca și în această speță, îngrădesc „**dreptul la libertate**” din simplul motiv că „**urmărirea penală este în desfășurare**”, considerând această situație ca fiind „**alte circumstanțe esențiale prezentate de către procuror**” (*a se vedea pct. 21, 27 supra*). În acest sens, este relevant, că Curtea de la Strasbourg a adus critici dure, prin Hotărârea din 18.02.2021 în cauza Azizov și Novruzlu vs. Azerbaidjan, invocând că instanțele naționale au adus motive irelevante atunci când au prelungit arestul preventiv. În special, având în vedere că instanțele au menționat că este nevoie de mai mult timp pentru finalizarea anchetei. Cu această ocazie, CtEDO a reiterat faptul că, în temeiul art. 5 & 3 din Convenție, argumentele precum necesitatea implementării unor măsuri de anchetă suplimentare sau faptul că procedurile nu au fost încă finalizate, nu corespund niciunui motiv acceptabil pentru deținerea unei persoane în cursul procesului. Contrar constatărilor cu valoare de principiu statuate de CtEDO, prin demersul înaintat în speță, procurorul invocă motive irelevante în temeiul art. 176 alin. (3) pct. 8)

60
CPP – motive care anterior au stat la baza plasării persoanei în detenție și, în raport cu care, în prezent, judecătorul de instrucție trebuie să se pronunțe dacă și-au păstrat actualitatea.

43. Așadar, prevederile legale criticate nu respectă scopul esențial al art. 5 CEDO: protejarea individului împotriva arbitrariului autorităților statale. Aceleași prevederi permit interpretarea extensivă a circumstanțelor în care o persoană poate fi în mod legal privată de libertate. Astfel, se ignoră faptul, că orice detenție nelegală a unei persoane constituie o negare totală a dreptului ei la libertate și la siguranță generat de textul art. 5 CEDO precum și o încălcare extrem de gravă a prevederilor respective.

44. În raport cu cele enunțate, considerăm că sintagma „sau de către procuror, organul de urmărire penală” în contextul textului „alte circumstanțe esențiale” din art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) și 188 alin. (2) din Codul de procedură penală contravine prevederilor articolelor 1 alin. (3); 25 care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

45. Solicităm Curții Constituționale să declare neconstituțională sintagma „sau de către procuror, organul de urmărire penală” în contextul textului „alte circumstanțe esențiale” din art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) și 188 alin. (2) din Codul de procedură penală, care contravin prevederilor articolelor 1 alin. (3); 25 care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege.

V – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

46. Anterior Curtea Constituțională nu s-a expus asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate.

VI - LISTA DOCUMENTELOR

47. La sesizare se anexează:

Proces-verbal de audiere suplimentară a bănuitului Grindaci Ion din 06.12.2020;
Ordonanța de reținere din 28.12.2020;
Proces-verbal de reținere din 28.12.2020;
Proces-verbal de audiere a bănuitului din 28.12.2020;
Ordonanța de punere sub învinuire din 29.12.2020;
Încheierea judecătorului de instrucție din 30.12.2020;
Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.01.2021;
Proces-verbal de reținere din 12.01.2021;
Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 12.01.2021;
Demersul procurorului din 21.01.2021;
Ordonanța procurorului din 21.01.2021;
Încheierea judecătorului de instrucție din 26.01.2021;
Decizia Curții de Apel Chișinău din 03.02.2021;
Demersul procurorului din 18.02.2021.

VII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

48. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul Chișinău

Data 25 februarie 2021

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

ÎNCHIEIERE
În numele Legii

orașul Căușeni

25 februarie 2021

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
grefierului

Maria Terteza
Elena Tărăcilă,

a examinat în ședință închisă chestiunea ridicării excepției de neconstituționalitate în cauza
Neguța Andrei Chiril.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul Vasile Nicoară, în interesele învinutului Neguța Andrei Chiril, în baza mandatului
avocațial nr. 1288740 din 28 decembrie 2020, a susținut cererea înaintată.

Învinutul Neguța Andrei Chiril, susține poziția apărătorului său și cererea înaintată.

Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale,
Victor Socol, a lăsat la discreția instanței de judecată soluționarea cererii cu privire la ridicarea
excepției de neconstituționalitate.

Legislația pertinentă.

Art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu
principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica
Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, În cazul existenței incertitudinii cu privire la
constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor
și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu
sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității
acestora.

Art. 7 alin. (3¹) Cod de procedură penală, La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la
sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau
asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor
condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată
din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția RM, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul
constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și
ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Constatările și concluziile instanței de judecată.

1. La data de 25.02.2021, avocatul Vasile Nicoară, în interesele învinutului Neguța Andrei
Chiril, a înaintat o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

2. În motivarea cererii se invocă că prin demersul procurorului se solicită prelungirea
măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu în privința lui Neguța Andrei, pe un termen de
30 de zile. Demersul are un conținut identic cu cele înaintate anterior.

În motivarea solicitării au fost invocate inclusiv art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP, insistându-se
că la moment și-au păstrat actualitatea temeiurile ce au stat la aplicarea măsurii preventive.

Anterior, inclusiv prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03.02.2021, plasarea persoanei
în arest la domiciliu a fost motivată prin faptul că „urmărirea în cauza dată este în desfășurare”
(pct. 59 din decizie), situație ce cade sub incidența art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP. Această, în cazul
în care instanța de recurs a constatat că lipsesc temeiurile expres stabilite de lege pentru îngădirea
dreptului fundamental (pct. 47, 57, 59, 64 din decizie).

Invocă faptul că la soluționarea demersului, instanța de judecată urmează să aplice
prevederile art. 176 alin. (3) pct. 8) CPP în contextul art. 186 alin. (4) coroborat art. 188 alin. (2)
CPP.

3. Potrivit art. 7 alin. (6) CPP coroborat & 25 DCC nr. 89 din 23.07.2020, hotărârile și deciziile (actele) Curții Constituționale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Conform && 71, 80 din HCC nr. 2 din 09.02.2016, dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil; o acțiune procesuală de apărare.

Consideră partea apărării că în speță sunt întrunite toate condițiile ridicării excepției de neconstituționalitate în sensul art. 7 alin. (3¹) CPP coroborat HCC nr. 2 din 09.02.2016.

Prin DCC nr. 18 din 09.02.2021, && 24, 26, adoptată pe marginea unei sesizări privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul unui dosar examinat de judecătorul de instrucție, Curtea Constituțională a reiterat necesitatea suspendării dezbaterilor judiciare până la pronunțarea Curții asupra excepției de neconstituționalitate, conform art. 7 alin. (3²) CPP.

4. A solicitat avocatul Vasile Nicoară, în interesele învinutului Neguța Andrei Chiril, ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „sau de către procuror, organul de urmărire penală” în contextul textului „alte circumstanțe esențiale” din art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) și 188 alin. (2) din Codul de procedură penală prin prisma prevederilor articolelor 1 alin. (3); 25 care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege;

Suspendarea dezbaterilor judiciare până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 7 alin. (3²) CPP coroborat DCC nr. 18 din 09.02.2021, && 24, 26.

5. În ședința de judecată, avocatul Vasile Nicoară, în interesele învinutului Neguța Andrei Chiril, a înaintat cererea, prin care a invocat excepția de neconstituționalitate.

6. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Victor Socol, a lăsat la discreția instanței de judecată soluționarea demersului cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

7. Pe marginea cererii înaintate, instanța de judecată denotă următoarele.

8. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

Art. 7 alin. (3¹) Cod de procedură penală, La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit dispozițiilor art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția RM, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Curtea Constituțională a RM, prin hotărârea nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, a statuat că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor..., ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

9. Instanța de judecată, verificând întrunirea condițiilor sesizării înaintate, a stabilit că obiectul excepției, invocat în sesizare, se încadrează în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, deoarece este invocată neconstituționalitatea unei norme a unui act legislativ; excepția este ridicată de către avocatul învinutului, parte în procesul penal; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, instanța urmînd a aplica prevederile art. 176 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, a cărei neconstituționalitate se invocă; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

10. Instanța de judecată concluzionează că sesizarea înaintată întrunește condițiile necesare pentru sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova pentru verificarea constituționalității actului cu caracter normativ, al cărei excepție se invocă.

11. În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3/2) Cod de procedură penală, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.

Raportînd norma legală citată la demersul aflat în examinare, instanța deduce că în cazul dat se examinează demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive-arestul la domiciliu, care se atribuie la categoria măsurilor procesuale de constrîngere, ce dețin un statut special în legea procesual penală și se examinează în temeiul art. 308 alin. (4) Cod de procedură penală fără întîrziere de către judecătorul de instrucție.

Prin urmare, în situația dată instanța de judecată se află în imposibilitate de a dispune suspendarea dezbaterilor judiciare.

În conformitate cu art. 12/1, 7 alin. (1), (3), (3¹), (3²) Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

d i s p u n e:

1. Se admite cererea avocatului Vasile Nicoară, în interesele învinutului Neguța Andrei Chiril, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.
2. Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității, pe cale de excepție, a sintagmei „sau de către procuror, organul de urmărire penală” în contextul textului „alte circumstanțe esențiale” din art. 176 alin. (3) pct. 8) coroborat art. 185 alin. (2) și 188 alin. (2) din Codul de procedură penală prin prisma prevederilor articolelor 1 alin. (3); 25 care garantează principiul legalității privării de libertate a persoanei în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituție, care instituie criteriile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege.

**Președinte al ședinței,
Judecător**

Maria Terteia

Correspunde originalului

judecător Maria Terteia